

מ"ת 59384/12 - מדינת ישראל נגד פאווי משהראיי, סעד משהראיי

06 פברואר 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 59384 מדינת ישראל נ' משהראיי(עוצר) וах'
לפני כבוד השופטת נואה בכור
הمحكمة
מדינת ישראל

נגד
המשיבים
1. פאווי משהראיי (עוצר)
2. סעד משהראיי (עוצר)

nocchim:

ב"כ המבקשת - עו"ד שקד עזרא ליבו

ב"כ המשיבים - עו"ד עדי כרמלי

המשיבים הובאו על ידי שב"ס

החלטה

.1. בפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, ולצדה כתוב אישום המיחס להם עבירה של בלאיות שווה לפי סעיף 377 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); 斬刑 בכוח לפי סעיף 427 סיפא ביחד עם סעיף 29 לחוק; פצעה בנסיבות חמיריות לפי סעיפים 334 ו-335 יחד עם סעיף 29 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

.2. על פי עובדות כתוב האישום, **משיב 1** הינו בעליים של בית עסק לשיטיפת מכוניות בצומת בית דגן, המנוהל ע"י אחיהם של המשיבים- אחמד משהראיי (להלן: "אחמד"), **ומшиб 2** עבד בעסק עם המתלון.

ביום **19.12.16** הגיע לעסק ג'יפ, והמתלון ביחד עם עובד נוסף ניקו אותו. במהלך הניקיון- נטל המתלון ביחד עם עובד נוסף שטר של 20 ל"ג מהרכבו ללא רשות.

לאחר ברור שערק אחמד והסתבר כי המתלון גנב את הכסף, פנה למשיב 1 והשניים הורו למתלון להכנס לחדר שנמצא ליד רחבת השטיפה, ומשיב 1 נותר עם המתלון בלבד בחדר.

משיב 1 הכה את המתלון באגרוף בפניו והמתלון נפל על המיטה בחדר. בעודו שכוב על המיטה - תפס משיב 1

עמוד 1

© verdicts.co.il - או

בגרונו של המתلون ביד אחת, וביד השנייה הכה אותו אגרופים בחזהו ובראשו.

בשלב מסיום נכנסו אחמד ומשיב 2 לחדר, אחמד יצא ונעל את הדלת, והותיר את המתلون בלבד עם המשיבים בחדר.

המשיבים הכו את המתلون באמצעות אגרופים, כמשיב 2 פירק ממ諾ה במקום מוט ברזל והכה באמצעותו את המתلون בכל חלקיו גופו, וטור שהם מאימיים עליו כי אם לא ישיב למשיב 2 סך של 1,000 ₪ לשלווה ממנו, וישלם לבעל הרכב סכום של 5,000 ₪ - כפי ציו בתואנה שווא כי גנבו ממנו 3,000 ₪ כביכול - לא יצא מהחדר.

בנוספַּ, איימו על המתلون כי בעל הרכב ישים אותו בתא המטען ויקח אותו, ואף אחד לא ימצא אותו.

בשלב מסיום שוחח המתلون עם בנו, ובירך כי הגיע לבית העסק על מנת להביא למשיבים את הכסף שדרשו. בהגיעו של הבן למקום- העביר למשיב 2 סך של 1,000 ₪ כהזר להלוואה שנintel ממנו המתلون.

כמו כן - משיב 2 איים על הבן כי אם לא ישלם סך של 5,000 ₪ - הם יעבירו לבעל הרכב את כתובתו של המתلون, זהה- ימצא אותו ויהרוג אותו.

בהמשך אפשרו המשיבים למתلون לצאת מהחדר.

בנסיבות אלה, בנו של המתلون שהוא אימה מפני המשיבים שב לבית העסק והעביר למשיב 2 סך של 5,000 ₪ נוספים בזמן.

בעת שהגיעו השוטרים לבית העסק על מנת לעכב את המשיבים לחקירה, סרבו האחראים להציג על מכשיר RVR של בית העסק, וטענו בכך כי הוא נתפס כבר בידי המשטרה במשטרה במטרה להכשיל את החקירה.

התוצאה מעשייהם של המשיבים נגרמה למתلون חבלה בעין ימין, כאבים בצלעות, וכאבים בברכיים בעת תנועה.

3. המשיבים נעצרו ביום 20.12.16 (בבימ"ש השלום בראשל"צ), ומעצרם הוארך מעת לעת עד ליום 8.1.17.

4. הצדדים נחלקו בשאלת עוצמת הראיות לכואורה ועילת מעצר בבסיס התביעה, וב"כ המשיב טען לכרטיסם בהם, באופן המצדיק את שkeitת שחרורם/העברתם למעצר בפקא"ל.

5. מתייעconi ב"כ המבקשת עולה כי המתلون עובד בעסק של המשיבים של שטיפת רכבים, ולquo

טען שהוא גנב ממנו סכום כסף.

בעקבות התלונה לקחו אותו המשפטים למשרד לבירור, הראו לו סרטיים ולאחר מכן העבירו אותו לחדר שני, שם הכו אותו עד שבסוףו של יום בנו בא ושילם את הכספי.

מהחומר החקירה נזכרים כינויים של המשפטים- משיב 1 זה עוזי, ומשיב 2 -ビינו.

מגרסת המתلون עולה כי העבירו אותו לחדר, מתאר את הפעולות של משיב 2 שמכה אותו והצטרפות משיב 1 שמכה אותו, עם צינור ברזל.

המתلون ממשיך ומתאר את ניסיונות המשפטים לסתות אותו, ביקשו ממנו להתקשר לבנו ולהביא אלף ל"ג, שאין מחלוקת כי מדובר בחוב קודם של המתلون כלפים.

בהמשך - ביקשו 5,000 ל"ג, שלטעתם נגנו מבעליו של הרכב, ואיימו עליו שהליך יבוא "להעלים אותו". הוא מתאר כיצד המשפטים הפשיטו אותו.

התיחס האלטרנטיבי אליו מכונת ההגנה לפוי המשפטים לא הגיע בו כי אם בדואים שהיה במקום - אין מתישב עם העדויות של המתلون, העד האובייקטיבי, הבן והמשפטים עצםם, שאומרים כי הבדיקות כלל לא היו שם בשלב המכות.

הבדיקות נכנסו למשרד בו נערך הברור, ולא לחדר שבו הייתה התקיפה.

פסקת בית המשפט העליון קובעת שמדובר שהగרסה האלטרנטיבית לא מועלית בראש ובראשונה על ידי המשפט, אין לו אלא להלן על עצמו (פרשת קצב), לא כל שכן בשלב בחינת הראות לכוארה.

המתلون אומר כיצד מנעו ממנו לצאת מהחדר למורת שביקש לצאת, מתאר שהדلت הייתה נעה, מתאר קשר סיבתי בין האירוע האלים לבין התשלום בסופו של יום, את פחדו מהמשפטים, שהוביל לכך שלא חוץ להשתתף בעימות, כמו כן מאשר כי העד האובייקטיבי **אלכס** ראה חלק משלב המכות.

קייםים חיזוקים רבים לגרסת המתلون- בעדותו של **אלכס טרויצינקו** - עובד נוסף בשטיפה, שלא נגע בדבר, מאשר את כל הסיפור, מתאר את המעבר של המתلون מהמשרד לחדר, כשהוא מלאה כל פעם או על ידי המשפטים או על ידי אנשים אחרים מהשטיפה, מתאר ששמע צעקות מהחדר, שהיכו את המתلون והסתכל פנימה לחדר וראה את המתلون על הרצפה עם דם כשהוא בוכה, ראה פנס בעינו של המתلون, וביקש ממנו להתקשר למשטרה.

בסוף יום המתلون גם הודה שהואלקח כסף מהרכב של הבדיקות, שטר של 20 ל"ג, אבל אלכס מחזק טענה זו כשמתאר את השיחה בין אלכס ללקוח כאשר סיימו לשוטף הרכב, בה שאל איפה הכספי שהוא ברכב.

אלכס מספר את גרסת המתalon, לפיה תוך כדי שהם ניקו את הרכב - הביא לו המתalon שטר של 20 ₪, ואמר לו לשם את זה בטיפים.

אלכס מעיד על כך כשהראה את משיב 1 ויצא מהחדר בו היו המכות עצבי ו אמר "פירקנו אותו".

אלכס ראה את המתalon חbold על הרצפה, המתalon ביקש ממנו ברוטט להזעיק משטרת המשטרה ואלכס סיפר כיצד פנה לאשת המתalon בטלפון שהזעיקה משטרת המשטרה.

השייחות למועד 100 מצוירות בתיק החקירה ומתומלות - מתמלול שייחה ראשונה אפשר לראות את המכוקה של אשת המתalon, וכי הם היכו אותו, כאשר היא במצב נפשי קשה.

אלכס שמע שייחה מוקלטת בין המתalon לבין בנו, שייחה שהמשיבים הקליטו וביקשו מאלכס לתרגם מרוטט, והמתalon גם מספר על זה.

אלכס שולל שהמתalon הגיע חbold מאותו בוקר בנגדו לגרסת המשיבים. אלכס גם מאשר את העובדה שהחדר היה נועל וסגור עם חוט ברזל.

התיעוד הרפואי של המתalon והצילום בתחנת המשטרה הוא תיעוד אובייקטיבי, ומעידים על חבלות בפנים ובছזה.

ממצצלמות האבטחה - יש דיסק אחד - כאשר **מצלמה 10** משקיפה על המפעל ומצלמה **14** משקיפה לכניסה לאוות חדר.

מדוח' הצפיה עם תמונות - ישנה סיטואציה כפי שהמתalon תיאר של שלב הבירור במשרד, כשמיشهו מזוודה כבדאי, עם כובע צבע חאקי נכנס למשרד ויוצא. אותו בחור בדואי לא נראה יוצא ונכנס מהחדר בו התבצעו המכוקות.

במצלמה 14, מונה - 12:40:46 רואים את הכנסת המתalon לחדר השני, את אלכס בקרבת מקום (מונה 13:39), את בנו של המתalon מגע למקום עם כסף, מביא למשיבים ונכנס לחדר לכמה דקות. המשיבים עצם מוסרים כי בנו של המתalon הביא את 1,000 ₪ הראשונים.

הבן הגיע פעמיים להשלים את הסכום.

הבן מספר כי בפעם הראשונה הביא 1,000 ₪, ולאחר מכן נדרש להביא עוד 5,000 ₪- וכך עשה.

במונה 14:18:50 במצלמה 14 - נראה המתalon יוצא בהליכה שפופה מהחדר בו הוכה ומחזק בצלעותיו. שהוא בחדר פרק זמן ארוך, כשעה וחמשים דקות, בנגדו להליכתו כשבא לחדר בבוקר, הלך רגל, כשיצא מהחדר - החזיק את הצלעות.

שני המשפטים נכנסו לחדר, ואז לסייעון נכנסים ויצאים.

ישנה עדות של **אשת המתלון**, המספרת על מצבו לאחר שזר הביתה באותו ערב.

עדות אחורונה של **ו, הבן של המתלון**, שמצוה את המשפטים בסרט, מוסר שהביא להם 6,000 ₪ וטור כד' האירוע ראה את אביו חבול, מחזיק את הצלעות וחבול בפנים.

יש סתיות לא מעות בין משיב 1 למשיב 2, ובחומר הרפואי יש סימנים של יותר חבלות ממה שתואר.

לגביה הסתיות בין המשפטים- סותרים עצם בשאלת מהו המתלון היה שעתים בחדר, כשאחד אומר כי עבד שם, והשני טוען שהוא חשוד בגניבה.

ת'אר הינו עובד נוסף בעסק, מעיד כי הסיבה שהמתלון היה בחדר זה כי הוא השטול.

התנהלות המשפטים במהלך האירוע ולאחר מכן, אף היא משמשת ראייה לחובתם.

שניהם טוענו בכזב שאין מצלמות כשהגינו השוטרים וביקשו אותן. כשהמצלמות נתפסו לאחר מכן עמדו את המשפטים בחקירה עם מה שאמרו קודם ועוד כל אחד באמתלה שונא ניסה לתרוץ את השקתו, כשאחד טען כי בין המתלון התחנן לא להראות את המצלמות, והשני טוען שעסוק גדול.

מדוע פעלת השוטר **חיים שושה** שבא לעסוק כדי לתפוס טלפונים- מתאר כי אב המשפטים אמר שאין להם טלפונים וכשהשוטר ניסה להתקשר לאחד הנידים האבא לקח את התקיק והעביר לבנו שהתחילה לרצ עם התקיק, ובשלב מסוים גם זרק אותו. התקיק נתפס עם הטלפונים.

לגביה חלקם של אוטם בדואים באירוע על פי הראיות - המשפטים עצם מעדים שהבדיקות הם לא חלק מהאירוע, בשום שלב לא אמרו שהבדיקות תקפו, לא מעלים זאת מיזמתם - וכששואלים אותם - הם אומרים שהבדיקות הילכו.

גם אלכס מוסר שבשלב המכות הבדיקות נסעו משם.

לגביה **אחמד** - עדין לא הוגש נגדו כתב אישום כי הריאות לא מצביעות על מעורבותו בחלק הארי. התקיק שלו פתוח וטרם התקבלה החלטה בעניינו.

אין תכנון מוקדם ואין ראיות לכך שהוחלט על חלקו של כל אחד.

לגביה הניסיונות לאתר את הבדיקות-

הבדאים אינם חשודים, אף נעשו ניסיונות רבים לאותם. לא ראו אתلوحית הזיהוי של הרכב במצולמות, והחשבונות הוצאו בעלי שם הלקחות.

בתוך החדר בו בוצעו המכות לא הייתה מצלמה כשהמשיבים אומרים שהחדר משמש למילתה.

אין אינדיקציה לבדיקה של סימני דם בחדר.

גם לאחר תפיסת הטלפונים של המשיבים- לא ניתן היה לאתר את הטלפון של הבודאים כי יש שירות טלפוני של העסק ואף אחד מהמעיבים לא יכול להגיד באיזה שעה ומזהה טלפון התקשרו.

לא הצליחו שרידים על גופם של המשיבים עדות למעורבותם באליםות.

עزم הדיווח המיידי על התקיפה מעיד על האותנטיות והמשטרת מגיעה למקום כשעתים אחרי האירוע ושני המשיבים היו באותו מקום.

לענין האפליה- לא מדובר באפליה בין שווים כי רק המשיבים לקחו חלק באליםות נגד המתלוון.

העובדת שהמתלוון יצא מהחדר לא פוגמת בעטנה של קליטת שווה כי העירה מתגבשת ברגע שהמתלוון מבקש לצאת ולא נותרים לו, וכי שעולה מהמצולמות יש הקפדה של הנוכחים בסביבה לנעול את הדלת כל פעם מבחוץ, יש כל הזמן שמירה, אנשים שנמצאים עם המתלוון בחדר, גם אם על פי הטענה יש דלת נוספת לחדר.

לגביו טענת החיבור בין המשרדים- יש כניסה אחת של הבודאי למשרד לדקוט ספורות כאשר באותו זמן המתלוון נמצא שם עם אחד מהמעיבים בשלב הבירור. אף אחד לא טוען שבשלב זהה במשרד הייתה אלימות. אחרי שהבודאי נכנס למשרד הוא גם יצא ממנו.

לגביו האדם הנוסף שהיה בחדר ואותו ראה בנו של המתלוון- כשהבן הגיע זה היה בסוף היום כשהאלימות כבר פסקה.

זה לא חדר של ארגון פשיעה, זה חלק ממוקם העבודה. זה שיש שם אנשים אחרים, זה לא הופך אותם לחשודים, ומסדרי זיהוי לא מתבקשים פה.

לגביו השיחה לכואורה בין חוקר פרטי לאלבס - מסמך ההגנה שהוגש הוא מיום 28.12.16, המסמן לא הגיע למשטרת, למורת שהסנגור התבקש שככל שיש לו ראיות או אינדיקציות לפנות למשטרת שתבדוק והוא נמנע מכך באופן מכון.

הימנעות זו מביאה לכך שלמסמן זהה משקל אפסי, הואיל ואין לדעת מי הקליט, עם מי דיבר, ובאיזה מספרי טלפון.

ニיכר גם פער בין החלק המתוממל - שאלכם מסר בשיחה - לבין הסיקום של החוקר הפרט, באופן שמעיד על חוסר אמיןותו.

מהודעותיהם של אלכם ושל בן המתלוון, אפשר להתרשם מהמצב הנפשי שלהם שרוויים בו, והפחד שחשים.

לגביו עילות המעצר של המשיבים - הרי שהמסוכנות על סמך המתויר בכתב האישום - גבולה, ומתווארת התנהלות עברינית מדרגה ראשונה.

התנהלות זו לא זרה למשיבים כעולה מהרישום הפלילי לפיו לאחד מהם יש 5 רשות על איומים ותקיפה. קיים חשש לשיבוש הליכים, כפי שעולה מניסיונו הסתרת המצלמות, הנידים, השקרים וכו'.

לפיכך, עטרה המבקשת למעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

6. מטעוני ב"כ המשיבים" עולה כי קיימת טענה **הפליה** - התנהלות המשטרה בתיק זה מעידה על רדיפה, אחרת כתוב אישום היה מוגש נגד מעורבים נוספים בתיק, מלבד המשיבים.

את מה שראים בסרטונים שמבצעים לכואורה המשיבים רואים גם לגבי האחרים, הנכנסים ויוצאים מהמשרד ומהחדרים.

גם בהנחה שהסיבה לכך היא שלחוותם של המשיבים עומדת עדות המתלוון שאינה קיימת בעניינים של האחרים - המבקשת לא אומרת זאת, אלא אומרת כי הם עדין בבדיקה.

בעניינים של המשיביםacha הדריך לבקשת להגיש כתב אישום, ולגבי אחרים המעורבים באותו אירוע שגם נגדם קיימת עילה שיבוש או מסוכנות-לא הוגשו כתב אישום.

בכל הנוגע לראיות לכואורה - המשיבים לא שללו מעורבות של אחר או של הבודאים אלא אמרו שלא רציהם לדבר על זה. יש פחד מצד האחרים, ולכן אין שלילה אלא התחמקות מצד נחקר.

לענין מחדי החקירה בזירת האירוע - לא נלקחו דגימות, ולא ניסו לאתר ממצאים פורנזים כלשהם במקום למרות שהיא אינדיקציה מהעד שראהدم על הרצתה.

העד גם אמר שהוא לא נכנס לחדר אלא ראה את כתמי הדם מبعد הדלת הפתוחה כשהוא רחוק מטרים רבים מתוכן החדר, באופן המצביע על שאמורים היו להיות בחדר כתמי דם גדולים מאוד.

המחදל החוקירתי מקבל משנה תוקף ומשקל גדול שעה שעד אובייקטיבי הוא שטוען שראתה במקום כתמי דם.

החדרים וזירת האירוע והמשרד לא צולמו על ידי מצלמה משטרתית מעולם.

החדר המדובר שאלו מכוונת מצלמה, שעליה נסמן כתב האישום - הוא חדר עם פתחים ויציאות נוספות, המקשרר לאותו משרד. لكن כשראים אדם נכנס למשרד - לא ניתן לשולב כי מאותו משרד הוא עבר גם לחדר השני.

דקות ארוכות שבהן יושב לכואורה המתлонן בלבד בחדר או אם אחרים שזהותם לא התרбраה.

כשהוא בחדר נצפים המש��בים מחוץ לחדר, עובדים כבשגרה - גובים כספים מלוקחות ונונחים הוראות לאחרים - באים ויצאים.

אי אפשר לנעול את דלת החדר, ורואים בסרטונים כי הידית בו שבורה. יש זיז של חוט וברזל, אין לה צילינדר והידית שלה שבורה, רואים ידית אנכית.

במצלמות רואים כי המתлонן יוצא ונכנס, באופן המתוואר בכתב האישום כי יצא לשטוף פנים וחוזר לחדר, אך פרשנות זו שהיציאה כניסה וזרחה הייתה תחת איום - אינה נכון.

בשם שלב לא תועד בתחום העסק - אין מבט על או מבט רחב מאחור על שכנותם של המשרדים, ועל האופציה שהחדרים מחוברים למorate שהטענה הזו עולה.

לא צילמו את פנים החדר, מעברים ויציאות, חרב טענות של המש��בים שעקב כך לא ניתן לבדוק.

המבקשת שלא צילמה את המתחם, לא יכולה לסתור את האפשרות שהחדרים מחוברים והייתה דלת נוספת נספת כך שלמתلونן הייתה אפשרות לנוע בחופשיות בין החדרים לבין החלק המערבי של המגרש.

המניע לתלונת המתлонן- הינה כי לאחר שנכנס למשרדים לבירור באמ גנבו או לא, נאמר לו שהוא מפוטר, ונדרש להחזיר את המפרעה שקיבל.

המניע לא לבדוק, גם אחרי שהמתلونן משקר במצב נחותה ואומר שאין גניבה וטפלו עליו כדי לשלוחו ממנו כספים.

יום לאחר מכן, בעודתו לחוקר הוא מודה במילים "עכשו אספר לך את האמת" אז החוקירה הפכה לחקירה בעבירה על הגנבה, והוא מזוהה כחוק.

החקירה והשkar מואוד חשובים לעניין האירוע כולם. ודברי המתלוון מהווים את עמודי התווך של כתוב האישום.

אלכס ידע שיש גניבה, היה שותף לה, ויש לראות את עדותו ככך של מעורב באירוע גניבה.

בעדותו אלכס אומר היפך - אין גניבה ולא הייתה, ועל מהימנותו נשענת המבקרשת.

משפחה המשיבים שלחיה חוקר פרטי לדבר עם אלכס, ובשיחת טלפון סיפר כי שמע מהמתלוון שמי שנtan את המכות הם הבודאים.

אלכס גם מעביר אמרת הקורבן לכואורה לאשתו של המתלוון, בעטיה היא מחייבת למועד 100.

דבריה לגבי האנשים האחרים עולה גם בעדותה, וכן ההיאחות בהיותה נסערת בשיחת טלפון של 100 אינה רלוונטית. היא לא מזכירה שהתקיפה נעשתה על ידי המשיבים - אלא מזכירה מה שנמסר לה על ידי אלכס באותה שיחה.

אותו אלכס ששמע צעקות בטרם נכנס וראה את כתמי הדם - נשאל בעדותו האם שמע מי צעק והוא ענה שלא שמע, חשב שה המתלוון, ולא יודע מי צעק.

לא ברור ולא נשאל מודיע אם חשב שה המתלוון במצוקה- התקשר לאשת המתלוון ולא למשטרה.

לפי דוחות הצפיה סיימו את צפיפות המצלמות ב-14:14 למרות שנמסר להם DVR בשעה 16:50. נלמד שצפו באירוע עד לרגע שה המתלוון עוזב את המגרש.

בדיקת אמינות גרסת המתלוון הכרוכה בczpיה ארוכה יותר.

שעה 15:00 היה המתלוון בתחנה, גביה הודיעתו החלה בשעה 16:21, כשאין חולק שעזב את המגרש בשעה 14:20.

אין הסבר לעובדה שבן מביא 5,000 ₪ בשעה 17:30 אחרי שה המתלוון כבר יושב מול חוקר. נשאלת השאלה מודיע להחזיר דמי סחיטה בשלב זה?

גם כשהשוטרים הגיעו DVR הבן עוד לא הגיע.

לגביו ניסיונות לאתר את הרכב - לא יכולו לאתרו כי חנה במאונך בזמן השטיפה.

הימצאותם של חשודים אפשריים בזירה לא הותחה באיש, לא במתלוננים, לא בעדים.

סוגיות הימצאותם כמופיעים בסרטוי האבטחה לא הותחה במתלונן, לא בעדים וגם לא במשיבים.

יש סרטון שמראה 4 אחרים שנכנסים לחדר ולא שואלים עליהם.

לא בוצעו עימותים כלל- חurf בקשת המשיבים, ולא הוטה במTELON דבר על המנייע בפיטוריו.

טענת המשיבים לפיה אין זו הפעם הראשונה שהTELON גנב מרכבים במסגרת עבודתו ב干事ה זה - לא הוטחה בו, והיה על המשטרה לראות בטענה זו משום תלונה לכל דבר ועניין בעבירות גנבה נגד אותו מTELON.

בנו של מTELON ישות בעדותו שמשיב 2 הפחיד אותו, ועונה כי ניסה להרגיע אותו ולהסביר לו שהוא הצד שלו.

הבן מזהה בעדותו בשם המשיבים, וכשהוא צריך לתאר אחרים - הוא מתארם לפי גזע (ערבים), במידות גופם (שמנים). למרות זאת לא נערך לו מסדר זיהוי.

הTELON לא הסכים לבצע עימות מול הנאשמים, אבל אין כל אינדיקציה בתיק שאלכס סרב לעימות מול המשיבים או בנו של מTELON- וגם להם לא נערך עימות.

היה מקום לבצע עימות אף בין גרסת מTELON לזה של בנו או של אלכס, וזה לא בוצע.

אין חולק כי משיב 2 הגיע ל干事ה 48:12, דקות ארוכות אחרי שהתחילה האירוע, ואחרי שנטען שהTELON נכלא.

אין הלים בין ממצאי הפגיעה הפיזית בTELON ותיאור אירוע האלימות על ידו כמו גם הליכתו קודם למשטרה ולאחר מכן לקבל טיפול רפואי.

בפס'ד' חימבו- נקבע כי כבר בשלב זהה נוכח מחדלי חקירה ופעולות החקירה שלא בוצעו וייתכן שלא יכולות להיות עוד להיות מבוצעות, יש כרsum ראייתי רב וחולשה רבה בראיות.

המסקנה היא שיש לבחון אפשרות שחזורם של המשיבים לחולופת מעצר /או בפקא"ל.

כל שקיימת חולשה בראיות לכואלה, הרי שהיא מכרסמת בעילת המעצר באופן ישיר.

.7. דין והחלטה

7.א. ראיות לכואלה

חומר החקירה בתיק כולל עדויות המעורבים, דו"חות פעולה וצפיה, דיסקים ממצלמות האבטחה בעסק, ותיעוד חבלות מTELON.

7.א.1. עדויות

מעדתו של **אלכסנדר טרושצ'ינקו**, העובד בעסקם של המשיבים בלבד עם המתלוון, עולה כי ביום 19.12.16 לאחר שניקה ביחד עם המתלוון את הרכב נשוא כתוב האישום, התלוון בעל הרכב על גניבת 50 ₪ מתוך הרכב.

מתאר ברור עם המתלוון בתוקן משרד ע"י המשיבים, ואחרי כדקה וחצי לקחו את המתלוון לחדר סגור. לאחר שסיהם לנ��ות רכב נוסף- ראה אנשים עומדים ליד החדר, שמע צעקות, הגיע לחדר וראה את המתלוון על הרצפה ודם ובלגנו שלם (הודעה מיום 21.12.16 ש' 10-8). ראה את המתלוון בוכה ואמר לו ברוסית שיזמין משטרה.

הוא התקשר לאשתו של המתלוון שהזמין המשטרה.

לאחר מכן יצא משיב 2 עצבni מהחדר, ושמע אותו אומר "פירקנו אותו" (ש' 11-12), חזר על כך שמשיב 2 אמר זאת בעצבים (ש' 14).

עוד מתאר העד כי אח נוסף של המשיבים עמד בדלת של החדר ואמר לו שעכשו המתלוון יצטרך לשלם למשיב 2 כסף, ונקבע סכומים 3,000 ₪ ו-5,000 ₪. אמר גם 30 אלף ₪ ו-50 אלף ₪. עוד מתאר כי הקילטו שיחה של המתלוון עם בנו ברוסית וביקשו מהעד לתרגם -כשבשיחה אמר המתלוון לבנו שיביא כסף דוחף כי הם מכימים אותו (ש' 18-19).

בהמשך מעיד העד כי בנו של המתלוון הגיע והביא 1,000 ₪ למשיבים לדלת של החדר בו היה המתלוון, ולאחר מכן שמע את הבן שהתקשר למתלוון, בעת שהוא עם המתלוון, ואמר לו תשלום להם עוד 5,000 ₪ ושעהVININ סגור (ש' 20-22).

העד מ_KPיד להעיד כי לא ראה שמרביצים למתלוון אלא מסביר במפורש כי בעת שהמתלוון נכנס לאותו חדר- הוא היה בסדר פיזית, וכשיצא- ראה שיש לו מכות בעין ובגוף, כשהאה ששל משיב 2 אמר שהמתלוון לא יצא מהחדר עד שלא יביא כסף (ש' 23-25).

יתרה מכך, העד מעיד כי מאותו רגע התפטר מעבודה אצל המשיבים, ולא עבד אצלם עוד (ש' 35-37).

מעדתו השנייה של **אלכסנדר טרושצ'ינקו** חוזר על כי על פניו של המתלוון לא היו חבלות כשבא בבוקר לעבודה - הודיעתו מיום 22.12.16 ש' 5).

עוד מעיד שלא ראה אותו לוקח כסף מהג'יפ, אבל מעיד כי המתלוון הוא שניקה בפנים, וכי קרא לו, נתן לו שטר של 20 ₪, ואמר לו לשים בקופה קטנה של הטיפים (ש' 9-7).

חוזר ומudit כי לאחר ברור משרד - המתלוון יצא ביחד עם האח של משיב 2 ונכנס עימיו לחדר השני (ש' 11-12).

חוזר על כי שמע צעקות בחדר (ש' 15), אך לא שמע על מה (ש' 19).

כשיצאו משם מшиб 2 ואחיו שאינו יודע את שמו- ראה דרך הדלת הפתוחה שהמתلون על הרצפה עם פנס בעין ואמר לו בrossoית "תזמין משטרת מהר" (ש' 19-21).

אחיו של מшиб 2 ביקש ממנו להסביר למתلون ברוסית שהוא צריך להביא 3,000 ₪ לאחר מכן אמר 5,000 ₪, ובסוף היה מחיר של 30-50 אלף ₪. עוד אמר לו כי העבודה שלו זה להוציא כסף מאנשים ולא לעבוד בשטיפה (ש' 21-23).

מזהה במציאות האבטחה את המшиб 1 כאח שדיבר אותו על הכסף (ש' 30).

בחדר בו הוכה המתلون היה מшиб 2, אח נסף, ועוד בני משפחה של המשים.

עוד מעיד העד כי הלקוחות בעלי הג'יפ לא נשארו במקום, הם הילכו ישר למשרד ונסעו מהמקום, לא היו בבלגן של המכות (ש' 51-52).

חזר וטען שלא ראה את המכות אבל שמע מישחו צועק- כנראה המתلون (ש' 82-85).

בהתלה השיחה בין המתلون לבנו, אותה תרגם למшиб 1, מעיד כי אמר המתلون שהוא מקבל מכות ושיביא כסף (ש' 92-91).

معدותו הראשונה של המתلون מיום האירוע עולה כי **חוקר מבחין בסימני חבלה על פניו בעין ימין סימן בצלע אדום, נפוצה ושרירות בפנוי ובאפו. במהלך העדות מדוח על כאבים חזקים ובוכה** (תלונה מיום 19.12.16 ש' 4-6).

מתאר, בדומה לעדותו של אלכס, כי שטפו ביחד רכב, נהג הרכב החל לתקדם ואז עצר ושאל אם לקחו 50 ₪ שיינו ליד תיבת ההילוקים. לאחר מכן, בלבד עם אלכס ומנהל העבודה אבי נכנסו למשרד והבטו בסרטוני האבטחה 10 פעמים, ראו שלא רואים כלום.

הסביר לאבי שלא לוקח דבר, ולאחר מכן אבי פנה למшиб 1 אחיו, שהכניסו אותו לחדר סגור, ואמר לו שהוא לא עובד בשטיפה אלא בלקחת כסף מ אנשים שחביבים כסף.

מיד נתן לו אגרוף בפנים והוא נפל על המיטה. עוד מתאר למшиб 1 התקרב אליו תפס אותו בגרון עם יד אחת, ועם השניה- נתן לו אגרופים לכל הגוף, ניסה לסוקך על ראשו עם ידיו והוא החל להכותו באגרופים בחזהו (ש' 15-18).

לאחר כ-2 דקות הגיע לחדר מшиб 2, וכשאמר לו שלא לוקח כסף-לקח מшиб 2 מוט ברזל של מנורה במקום והחל להכותו ברגלים ובכל הגוף (ש' 19-22).

הם המשיכו להרבייז, והוא הבין שגם ימשיך להגיד שלא לוקח- הם ימשיכו להרבייז.

מшиб 2 אמר לו שלקח ממנו הלוואה של 1,000 ₪ שבוע קודם לכן, שיחזר עכשו, והוא אמר שיתקשר לבנו שיביא את הכסף. התקשר לבנו ו.

בזמן השיחה עם הבן שמע את מшиб 2 משוחח עם בחור בערבית בטלפון ולאחר מכן אמר לו שגב 3,000 ל"נ ושילם לו 5,000 ל"נ לאחר הלקוחות יחרזו מבאר שבע וישמו אותו בתא המטען ואף אחד לא ימצא אותו יותר (ש' 30-27).

משיב 2 נעל את דלת החדר, ולא יכול היה לצאת שם (ש' 31).

דרשו ממנו להתפסת, ועשו עליו חיפוש. מшиб 1 צעק עליו איפה ה-3,000 ל"נ.

בנו הגיעו בינו לבין והביא כסף ולא נתנו למתלון לצאת מהחדר הנעול. לקחו לו את הניד, לאחר חצי שעה פתח מшиб 2 את הדלת ואמר לו שיכول לצאת.

בנו סיפר לו כי המשיבים אמרו לו שם לא יביא 5,000 ל"נ עכשו- הלקוחות ימצאו אותו ויהרגו אותו (ש' 36-37). אמר לבן לא לשלם, אבל הבן פחד ו אמר עדיף לשלם, ולאחר שהסיע אותו למשטרת- חזר ושלם להם 5,000 ל"נ (ש' 40-36).

המתלון מוסר תיאור פיזי של המשיבים- מшиб 2, בעל השטיפה בחור נמוך שמנמן, שיער קצר פוזל, והמשיב 1 אחיו הקטן, יותר גבוהה, המתلون ברiron שוקל כ-100 ק"ג מרכיב משקפי ראייה, ידוע שעוזי זה כינויו אבל שמו בערבית (ש' 47-53).

לשאלת איך תקף אותו מшиб 1- מעיד במפורש כי נתן לו אגרופים, תפס אותו בגרון והמשיך להכוונו **באגרופים כשהיה שרוע על המיטה, ולאחר מכן במשיב 2 סימן עם צינור הברזל- נתן לו גם הוא מכות עם הצינור ברגליים.**

משיב 2- נתן לו סטיות בפנים ומכות עם אותו צינור (ש' 57-55).

עוד מעיד במפורש כי **ביקש ממשיב 2 פעמיים רשות לצאת** ואמר לו זהה לא הוא, הוציא 50 ל"נ מהארנק ונתן למשיב 2, אבל הוא קרע את השטר ואמר לו שעכשו הוא חייב להם 3,000 ל"נ (ש' 59-63).

במפורש העיד כי הלקוחות מהרכב לא עשו לו כלום אלא רק שאלו אםלקח את ה-50 ל"נ ונשענו מהמקום (ש' 65).

מהודעתו השנייה של המתلون העיד כי **משיב 1 הינו סדייט**, לפקח צינור לידיהם, חנק אותו בידי חזק מאד, החזק אותו והכה אותו בциינור הברזל (הודעתו מיום 21.12.16 ש' 4-5). זה נמשך יותר משעה כשעה וחצי ללא הפסקה عشرות פעמים, והכה **בידיים ברגליים**.

לא נשארו לו סימנים ברגליים, כי היה לבוש חם, אבל יש לו כאבים חזקים (ש' 11).

משיב 1 לא אמר שהרוג אותו אבל אמר הסביר שתפקידו זה לדרש כסף ואמר לו שהיה נועל בחדר עד תשלום (ש' 13-15).

משיב 1 נתן לו מכוה עם הברך באף , בפנים, ואגרופים לראש המון פעמים (ש' 19-20).

משיב 2 נתן לו סטירה חזקה לפנים, אגרוף, בהמשך משיב 1 לicked מוט ממונרה והחל מכח בכך גוף
בצלעות בצדדים 7 מכות חזקות ומשיב 1 המשיך עם אגרופים ועם המוט (ש' 26-22).

החוקר מצין כי רואה סימן כחול מצד שמאל, נפיחות בפנים ומסביב לעיניו ש' 24-23).

משנשאל מי הכה אותו יותר- ענה כי **משיב 1** (ש' 27-28) אולם שניהם דרשו את הכסף.

הבן שילם להם וחזר ושילם עוד 5,000 ₪.

מאשר שלקח הלואת ממשיב 2 של 1,000 ₪, ודרש כסף זה מיד באירוע.

נראה לו **משיב 1** נעל את הדלת, לא זוכר (ש' 52).

מתאר כי לא נתנו לו לצאת כשביקש, ניסה לצאת, אבל הדלת לא נפתחה. גם אם הושאר לבד בחדר לפעם
תמיד היה אדם מחוץ לדלת - רק כשהבנו הגיע לשלם השאירו אותו לבד בחדר והדלת נעלמה.

בשיחה עם בנו אמרו לו שהבדאים שהיו ברכב דרשו את הכסף, זה לא בשבי המשיבים.

משיב 1 הפשיט אותו- אמר לו להוריד נעלים, גרבאים, מכנסיים, ותחתוניים והוא הסתכל שאין כסף (ש'
73-74).

בשלב זה המתلون מודה כי לicked את הכסף מהרכב, אבל היה שטר של 20 ₪ לא של 50 ₪ (ש' 78).

עוד מעיד כי אלכס ידע שלקח - כי העביר לו את השטר של 20 ₪ מתוך 4-3 שטרות שהיו.

זה היה רגע של חולשה כי משלמים להם ממש מעט, הכסף היה זרוק, היו מעט טיפים - אז לicked.

לשאלת למה לא הודה מיד, ענה כי הם טענו שהוא 50 ₪ ש"ח אבל לicked רק 20 ₪.

אלכס ראה חלק מהמכות. **פחד מהמשיבים** באותו רגע, והבין שם לא ישלם להם - יכו אותו ולא נשארה לו
ברירה (ש' 126).

מסרב לעימות מולם ממש מפחד מהם בחיים לא חזר לעבוד שם (ש' 132-127).

עשו לו בדיקות ואין לו שברים ארץ יש מכות יבשות, סובל מכאבים עד עצמי ומפחדים וחרדות, לא ישן 2 לילות,
ויש לו כאבים בכל הגוף (ש' 135-134).

מהודעתו השלישית של **המתلون** מזהה את האירוע במצלמות האבטחה של העסק, מזהה את החדר בו הוחזק,
את משיב 1 יוצא המחדר, והוא עצמו הולך לשטוף פנים, היה לו דם, ומשיב 1 החזיר אותו לחדר. קיבל מכות
לפני ואחריו.

מחלוקת הראונה של אחמד משהראוי עולה כי לא יודע למה המשיבים עצורים ומכחיש שברח עם התקיק ובו הנידים שלהם, אלא הילך עם התקיק שאבוי נתן לו לocketה.

מכחיש את גרסת השוטרים לפיה דחף את השוטר, משך לו בכוח את התקיק, וברח איתו החוצה ואת זה שהשוטר רדף אחריו וצעק לו לעזר כמה פעמים עד שעצר, וזרק את התקיק על גג של מחסן.

ニיכר כי מתחמק בגרסתו מתשובה. לא זכור לו שהיה דבר צזה.

לא זוכר שזרק את התקיק, לא זוכר את הסיטואציה כולה.

מחלוקת הראונה של סלאח משהראוי, אביהם של המשיבים, טוען כי השוטרים תקפו אותו ולקחו לו את התקיק עם הנידים בו בלי צזו, ועצרו אותו כי לא רצה לתת אותם. לא מכחיש כשנשאל למה שיקר לשוטרים שביקשו את הטלפונים ואמר להם שהם לא נמצאים במקום וכשהם התקשרו- הטלפונים צלצלו מתוך תיקו. לא עונה על כך.

מודה שמספר לתת את הטלפונים לשוטרים. מודה שהבןלקח את התקיק עם הטלפונים וברח איתו החוצה.

מחלוקת הראונה של משיב 1 עולה כי הוא הבעלים של עסק השטיפה והאחיהם שלו עובדים אצלו. מכחיש את הינו עוזי כלפיו, ובינו זה כולם לא מייחס אותו למשיב 2. החוקר מתאר אותו פיזית כאדם גבוה רחב מאוד בעל זיפים שעיר שחור קצר מרכיבי משקפי ראייה שחורים. מאשר שתמיד מרכיבי משקפי ראייה.

אחראי על העובדים בשטיפה בלבד עם משיב 2.

מתאר את האירוע בכך שהמתלון הגיע לunittest בבודה בבודק עם פנים אדומות נפוחות, יש לו היסטריה של סמים ואלכוהול ומה פעמים שיכור לunittest. הגיע רכב ושטף אותו והתברר שנגנב בו כסף, אז בדקנו בambilנות וראו שהוא דוחף מהו ושם בכיס של המכנס הראה לו את הסרטון והוא הודה שנגנב. אמר לו שיריד בגדים ורוצה את הכסף שנגנב, טען שהכסף לא עלי, ופיתר אותו.

הודיעו לבנו שהוא גנב והאנשים רוצחים את הכסף והבן בא ושלם 5,000 ₪, וכן 1,000 ₪ של הלואאה הוא עצמו לtook את הכסף, ובטרם העבירו ללקוחות הגעה המשטרה.

אין לו טלפון של לקוחות ולא פרטיים. אמר להם שיגיעו אליו לocket את הכסף.

הלקוח אמר שמדובר ב- 5,000 ₪.

אמרו למשטרה שאין להם מצלמות במקום כי הבן של המתלון ביקש שלא יראו את הסרטון למשטרה.

לא יודע להסביר אם המתלון הודה בಗנבה למא שהבן יבוא לשלם ולא פשט הוציא את הכסף

אין אפשרות לנעול את החדר, הדלת שבורה. מכחיש שככלאו והכו אותו.

לא יודע להסביר מה האינטנס שלו להתנצלן נגדם אם לא רוצה שידעו שנגנב.

לא הרכיבו לו הוא הגע ככה חבול בבוקר.

מחלוקתתו השנייה של **משיב 1** ניכר כי לא מעוניין לשתף פעולה, על רוב השאלות מוסר כי כבר ענה בחקירה קודמת. חוזר על כך שביקשו מהמתלון להוריד את הבגדים, וכך הוא עשה. מכחיש שביקשו מאלכס לתרגם את השיחה ברוסית בין המתלון לבנו.

מכחיש שהכו את המתלון, הגע לעובודה חבול. **דורש עימות עם המתלון.**

הוא הגיע בבוקר שכור מסטול, רואו שהוא עובד לא כמו שצרכיר, וכשנודע להם על הגניבה- ביקשו שיוכנס לחדר. יורד בגדים ולודיא שהכסף לא איתו. לאחר מכן התקשר לבן שלו לבקשתם כדי שיביא את הכסף ללקוחות.

שולל כמה פעמים שהמתלון השטול בחדר, ומיד שלמה שיעשה בלגן, הוא רק היה שכור (ש' 92-89).

דלת החדר שבורה ולא ניתן לנעול אותה. יש עוד דלת מבפנים יש עוד פתח.

טעון כי המתלון עובד בתוך החדר בהתאם לנראתה מצלמה 14.

מחלוקתתו הראשונה של **משיב 2** עולה כי העסוק גם שלו, של המשפחה. הוא מנהל אותו רשות ע"ש כל האחים. למשב 1 כינוי עוזי.

המתלון עבד אצלם חודש וחודשים. בהתחלה היה מרוצה מהם, פעם אחת תפס אותו גונב ממכוונות של לקוחות, הבטיח לא לגונב, אז תפס אותו שוב ופיתר אותו.

לא התלון נגדו על הגניבות, שווין היה כ-200-100 ל"נ.

באירוע גונב סכום גדול מג'יף לבן של אלפי שקלים, לא מכיר את הלקוחות.

המתלון הודה ב-50 ל"נ. הוא שוחח עם המתלון על הנושא וגם משיב 1 היה, ביקשו שיורד בגדים ולא הפשיטו אותו.

אין מצלמות בחדר זהה כמו מלתחה. מכחיש שנעלו אותו שם, אין אפשרות לנעול- אין מנעול ואין ידית.

מכחיש שהוא /או משיב 1 הכו את המתלון.

לשאלה אם הלקוחות היו תוקפנים או איימו, ענה שלא רוצה להכנס לזה. ביקש מהם לילכת עד שיבירר את העניין.

לענין החבלות- הוא תמיד חבול, הוא רוסי ורוב מכות כל שני ו חמישי. היה חבול מהבוקר.

למרות שמאשר שהלווה לו כמה פעמים, כשנשאל לסקום - טוען שאין לו מושג ומכחיש שביקש שייחזר לו 1,000 ל"נ שלו מהמו. טוען שהיה חייב לו והורד לו מהמשכורת.

הבן של המתלון הביא את הכספי ע"ס 5,000 ל"נ לצריך להחזיר ללקוחות. זה מה שהליך אמר -פעם אמר 3,000 ל"נ ופעם 5,000 ל"נ, לא ידעו לבדוק כמה נעלם.

המתלון העלים את הכספי בשירותים או שהם עדין מוחבאים.

לא זכר אם דבר בטלפון עם הלוקח בערבית. לא ידוע איפה מתגוררים הלוקוחות.

ביקשו ממנו שיוריד את הבגדים כדי לחפש את הכספי.

מתאר עצמו פיזית כבחוור נמוך ומלא. החוקר מתאר כי הינו בעל גובה ממוצע, מבנה גוף בינוני, שיער קצר נוטה לקרחת מקדימה, זקן, גוון עור שחום ועיניים חומות.

ישצלמות בעסק כל הזמן. לשאלת למה אמר לשוטרים שאין מצלמות ושאן כבר תפוסות ע"י המשטרה, ענה כי ישצלמות שתפосות ע"י המשטרה, יש לו כמה מצלמות. השוטרים לא ביקשו מצלמות של העסק הזה.

בחקירה השנייה של **משיב 2** מכחיש כי משיב 1 עובד בשטיפה אלא בפירוק ומכירת רכבים.

מכחיש ששוחח בטלפון מספר פעמים עם הבודאים, אין לו את הטלפון שלהם.

מאשר שביקשו מהמתלון להתפשט לבדוק איפה הכספי.

כשנשאל האם איים עליו שם לא ישלם הבודאים יקחו אותו ויקברו אותו, מתחמק וטוען שהוא לא היה בהתחלה כשהחל הבלגן. מהה שביבין- הם רצו ל��חת אותו.

בהתחלת אמרו שagenב 0,000 ל"נ והמתלון הודה ב-50 ל"נ. מכחיש שהקליטו את המתלון מודה שagenב 50 ל"נ.

המתלון כל הזמן משקר, גנב 3 פעמים קודם לכן 600 ל"נ ו-900 ל"נ, עד שפוטר. מכחיש שמשיב 1 הקליט את השיחה בין המתלון לבנו ברוסית.

מכחיש שהכו את המתלון, הוא הגיע חבול בבוקר לעבודה, חבלות ישנות.

לשאלה למה היה בחדר שעתיים בלי לצאת, ענה כי יכול היה לצאת. הוא הילך לשירותים אף אחד לא כלא אותו. הצלום מהמצלמה זו כניסה אחת אבל יש עוד כניסה בתוך החדר שיכל לצאת.

כשנשאל במפורש בנוגע לכך שמהמצלמה נראה המתלון יוצא פעם אחת וחוזר לחדר ביחד עם משיב 1, בין השעות 12:20-14:20, ענה כי הוא היה חשוד בגנבה, וחיפשו את הכספי.

המתלון השתוול רק אחורי הגנבה, צעק דבר ברוסית וקילל.

מבקש עימות עם האדם שטוען שהוא הרביץ למתלון. מבקש להיבדק בפוליגרפ.

מהודעתו הראשונה של I ס, בנו של המתלון, עולה כי הרביצו לאבא שלו כי לפקח כסף מאיזה רכב. לא בטוח שרצו להמסור עדות. מודה שהוא מפחד.

במהלך יום עבדה רגיל אביו התקשר אליו ואמר שהייב לגעת למקום עבודתו ושבगל 50 ₪ עוד שני הרגלים אותו וכי הם רוצים 1,000 ₪ אחרת לא ישחררו אותו. הוא הוציא כסף ונסע לשטיפה. שם ראה את אלכס ושאל איפה המתלון, הוא הצבע על חדר, והוא ניגש לשם.

הו שמי ערבים בחוץ, כשנכנס לחדר ראה את אבא שלו יושב על המיטה מחזיק את הצלעות ומנוחה בפנים, לצד יש מישחו, ומולו ישב מшиб 2.

במשרד מшиб 2 ראה לו סרטון אבטחה שבו נראה המתלון מכניס יד בין שני מושבים ושם את היד בכיס ואמר לו שהוא רכב של בודאים מהדרום, ושבא שלו אמר שלפקח 50 ₪ אבל הבודאים מצאו דרך לעשות כסף, ואמרו שנעלמו 3,000 ₪ ורוצים פיצוי 5,000 ₪. הם צריכים לחזור עוד מעט.

הוא ביקש ממנו 1,000 ₪ מפרעה על ההלוואה שהמתלוןלקח ממנו, ו-5,000 ₪ על הגנבה.

נתן לו 1,000 ₪ וביקש לחת את המתלון והבטיח לחזור לשולם לו עוד 5,000 ₪.

התקשר לבעל הבית שלו בעבודה וביקש מפרעה של 5,000 ₪ והוא הביא לו 4,200 ₪ழמן וכל השאר בדולרים.

לקח את המתלון למשטרה וחזר למшиб 2 לשולם לו.

המתלון אמר לו שהיו שנים שמנים שהרביצו לו עם ברזלים, ואחד מהם אמר לו שזו לא העבודה האמיתית שלו אלא הוא גובה כספים וכי היה נועל באיזה חדר. שמו זוג של איזיקון שאפשר לפתוח את הדלת. הוא לא אמר לו מי הרביז.

יודע את השם "בינו" כי שמע את אחד הלקוחות קורא לו ככה. לא מכיר אותם בשמות.

מתאר פיזית את בינו, ומזהה אותו בתמונה של מшиб 2.

פחד מшиб 2. לא יודע אם הוא זה שהרביז למתלון. כביכול ניסה להרגיע אותו ולהסביר לו שהוא הצד שלו אבל לא האמין לו כי לפני כן הכח את אביו.

מшиб 2 אמר לו שהבודאים רוצים או את המתלון או את הכסף, ואמר לו שם הבודאים ירצו. יתן את הכתובת של המתלון.

לא ראה את הבודאים במקום, רק בצילמות.

מהודעתו השנייה של I ס חזר על גרטסו, ועל כך שמשיב 2 איים כי אם לא ישלמו - יחזיר הבודאים ויהיה ברגע שהמתלון באחריותו, כך שיוכל להמסור להם את הכתובת שלו.

המתלון היה על הפנים כשהגיע למקום. **ישב מוקפל על המיטה, היו לו פנסים בעיניהם, החזיק את הצלעות, פנים נפוחות.** למחמת לא יכול היה לילכת על הרגליים הכל היה נפוח.

mphad mahashlachot shel ha'irou, ve-la'retsa letta' edot. mphad mhamshib 2 ve'mahbadotim.

מהודעתה של ט ס, אשת המתלון, עולה כי התקשר אליה אלכס ביום האירוע ואמר שנעלם את המתלון בחדר בغال שלקחוות אמרו שגנב להם 50 ש"ח מהרכב, ועכשו דורשים יותר כסף. אמר לה שנעלם אותו בחדר ומכים אותו, וכשראתה את המתלון לשניה- אמר לו להזמין משטרה, היא התקשרה למשטרה, ואמרה להם הגיעו לשטיפה.

לאחר מכן התקשרה לבן שלו והוא אמר לה שמעודכן במקורה והוא כבר במקום. הואicus עלייה שהזמין המשטרה. **היא חושבת שם הפחדו אותו שם.**

כשדיברה עם המתלון לאחר מכן אמר לה ש מגיש תלונה ונוסף לב"ח. **הוא בקש שתקח את הבן הקטן בן ה-13 ותשע אליו לקורבים בצפון, הוא היה ממש נסער ולחוץ.**

בבית ראתה את החבלות של המתלון, היו לו מכות ושריטות בפנים, באף, בגין מאחוריו האוזן, נפיחות חזקה בעין, כל הזמן החזיק את החזה שלו, היה לו קשה לנשומם, וכאבו לו הברכיים מאד. הוא לא יכול היה לgomach אחריו שיב. עד עכשו לא ישן בלילהות.

הוא סיפר לה ששטפו רכב ולקחו אמר שגנבו 50 ל"נ, לckoו אותו לראות במצולמות, הפשיטו אותו ועשׂו עליו חיפוש, **סגורו אותו בחדר והחלו להכות אותו חזק.** אמר לה **שהגן על פניו כדי לא לקבל מכה בראש מצינור מתכת.** אמר שאחד החזיק בצוואר והשני הכה אותו בראש ובפנים ובעור.

המתלון אמר לה שלאלקח כלום. הבן סיפר לה שהמתלון התקשר אליו ו אמר לו שציריך כסף, והוא הגיע לשם והראו לו את הסרטון במצולמות ואמר שלא ראו שם כלום. אמרו לו להביא 5,000 ל"נ - אחותה יתנו את המתלון לבדואים, והם יהרגו אותו ויקברו אותו.

אמרו לו שהוא להם ברכב 50-30 אלף ל"נ כל פעם שהוא אחר. לבן לא הייתה ברירה והואלקח כסף מהמנהל שלו בעבודה ושילם, ורק אז שחררו את המתלון.

כששאלה את הבן למה שילם להם אם המתלון כבר הייתה בדרך, ענה לה כי יש לו תינוק ואח בן 13 ואישה mphad shihergo otavo, ממש mphad maham.

היא mphad meget Maoz, גם המתלון. הוא לא ישן בלילהות, כל רגע בודק את הדלת של הבית הוא נסער.

מחלוקתם של **טייר ועד**, גיסם של המשיבים, עולה כי עובד בעסק השטיפה, מנהל של העובדים. באירוע הייתה בעיה שהמתלון הוא נרkommen וגבנן כסף מאחד הלוקחות.

לא עשו למטלון כלום. משיב 2 מנהל את העסק של השטיפה, ומשיב 1 לא עובד שם.

מחיש שכלאו את המתלון בחדר. היה כחצית שעה בחדר, אולי יותר או פחות, לא ידוע.

לשאלת אם יכול היה לצאת וללכת ממש, ענה שלא ידוע.

מאשר שנעל את הדלת מבחוץ עם איזיקו או חוט ברזל כשהמתלון החל להשתולל. לאחר מכן מחיש כי נעל את הדלת כשהמתלון בפנים או כי שמר על הדלת מבחווץ.

כמפורט לעיל את הסרטון- טוען שעומד ליד הדלת, ניקה אחורי השיפוץ.

כשנראה עומד בפתח של הדלת ועומד בכניסה בלבד עם אלכס בשעה 13:53- מסביר כי השגיח על המתלון כי הוא עישן סמים, והחל להשתולל.

מאשר שוב שסגר את הדלת עם חוט כשהמתלון בפנים כי הוא השתולל.

מחיש שראה את המשיבים איתו בחדר, לא ידוע להסביר את החבלות על פניו וגופו של המתלון.

מחלוקת השנייה של **אחמד משהראוי**, אחד המשיבים העובד בשטיפה, עולה כי מחיש שראה את המשיבים תוקפים את המתלון. ראה שמכניסים אותו לחדר כי הוא עישן סמים במהלך העבודה. לא זכור לו שמנע מהמתלון לצאת מהחדר. לא ידוע אם המשיבים מנעו ממנו. החדר משמש את העובדים בחדר מנוחה. עליו טענות שהמתלון גנב כסף. אין מנהל رسمي לעסק, המשיבים אומרים לו מה לעשות.

אולי מנע ממשהו אחר להיכנס לחדר ואלי לא, לא ידוע.

מאשר שהמשיבים היו עם המתלון בחדר בשבייל לראות מה קרה לו.

לא ידוע לומר בסרטוןஇ^{22.12.16} משתי הדלותות היא לשירותים ואיזה לחדר למרות שעבד במקום כשנתיים שלוש.

מסרב לענות מהן הדלותות הנראות בסרטונים.

7.א.2. דוחות פעולה וציפייה

דו"ח צפיה מאת רס"ר מיכאל אשרוב מיום 22.12.16-²² מעלה כי המתלון ואלכס נראים מנוקים ג'יפ לבן שהגיע לשטיפה ונוהג הג'יפ בעל כובע מצחיה נוון "טיפ" למתלון בשטר כסף. המתלון מוציא ארנק ומcinis את השטר לתוכו. המתלון נראה בוחן את ארנקו מספר פעמים, ורכיב נוסף נכנס לשטיפה.

בשעה 12:20 המתלון נקרא לחדר בעסק, כשהוא לובש חולצה בצבע כתום בוהק על חולצתו הכהה, ואחריו נכנס בחיפוין אדם הלובש בגדים בצבע שחור.

אדם נוסף נכנס לחדר, יוצא וסגור את הדלת, וטופס את ראשו בעצבנות. במשך כל העת הזאת נהג הג'יפ הלבן

נמצא מחוץ לדלת החדר.

בשעה 12:24 - בשלב מסויים בעל הגי'פ נכנס לחדר בו המתلون.

בשעה 12:30 - המתلون יוצא מהחדר כשהחולצת הכתומה איננה עוד על חולצתו הכהה, ומיד לאחר מכן מורה לו אחמד לשוב לחדר, נכנס אחורי, וסגור את הדלת.

בשעה 12:40 - **משיב 1** צועד לכיוון חדר ברוחבת שטיפת הרכבים, ואחריו המתلون אוחז בארכנקו, ואחמד אחוריו. **משיב 1** נכנס לחדר עם המתلون, ואחמד שהוא אחורים - סגור את הדלת אחורים, מתעסק עם הדלת כאילו מנסה לבצע נעליה, מסמן לעובדי השטיפה לא להפריע, ועווב את המקום.

בשעה 12:43 - נפתחת דלת החדר ועובד נוסף נושא עם המתلون בעת השטיפה אלכסנדר נקרא לחדר ע"י **משיב 1** נוצר בינם דין ודברים, ולאחר מכן הוא עוזב את החדר.

בשעה 12:48 - **משיב 2** נכנס לחדר וסגור אחורי את הדלת.

בשעה 12:49 - **אחמד מרין איזיקון מהרצפה ומבצע נעליה לדלת מצידה החיצוני שבה נעולים** כתע המתلون והמשיבים. כעבור כמה דקות מגיע אדם לדלת הנעולה מנסה לפתוח, לא מצליח, ועווב את המקום.

בשעה 12:54 - הדלת נראית מטולטלת קלות ולפתע נפתחת כלפי חוץ בחזקה תוך שהאיזיקון נקרע ע"י **משיב 2**, נראה שהדלת נשברת ממכת הפריצה. **משיב 2** יוצא מהחדר, מביט על כפות ידיו ומונע אותן. האיזיקון נראה תלוי על הדלת בברור.

בשעה 12:55 - **משיב 1** נראה יוצא מהחדר מביט על ידיו ובוחן אותן ולאחריו יוצא המתلون **שהולך בצעדים** כבדים ישירות לחדר השמאלי, מביט בכך ידו הימנית ובוחן אותה. **משיב 1** עומד בפתח הדלת בחדר אוחז בניאץ ומשוחח עם המתلون תוך שימוש בתנועות ידיים עצביות.

בשעה 12:56 - **המתلون יצא מהחדר השמאלי כשבידי מגבת, מנגב ידיו ופניו שנראות פצועות ונפוחות, משיב 1** משוחח עימו מספר שניות אוחז בידו ומכוון אותו שוב לחדר הימני כשהוא נכנס עימיו.

בשעה 13:02 - אחמד מגיע לדלת וחזר על הפעולה של הנעליה בשנית. מבצע נעליה בעזרת חפץ ועווב את המקום כשה המתلون נמצא עם המשיבים בתוך החדר.

בשעה 13:38 - **משיב 1** יוצא מהחדר השמאלי, נראה שטף את ידו מנגב אותן ובא **בנו של המתلون מושיט לו שטרות כסף והם משוחחים ונכנסים לחדר בו שוהה המתلون.**

בשעה 13:20 במקום נעשים חיפושים קדחתניים אחורי דבר מה (אולי הכסף שננטען שנגנבן).

בשעה 13:50 - אדם (ת'אר) נראה מבצע נעליה לדלת עם כל למרות שכבר ביצע נעליה לדלת זו קודם לכן.

בשעה 13:53 - לאחר שעודם מסויים נכנס ו יוצא מהחדר ת'ארשוב נועל את הדלת.

בשעה 13:56- מшиб 1 פותח את הנעילה ונכנס לחדר

בשעה 14:18- המשיבים חוזרים לחדר ופותחים אותו יחד עם הבן של המתلون. **עד כה המתلون היה נועל בפנים ע"י נעילה של הדלת מבוחץ.**

המתلون יצא מהחדר בצדדים כבדים אוחז בצלעותיו מצד שמאל, נכנס לחדר שמאליו ולאחר מספר שניות יצא חבול אוחז בצלעות ומתהלך.

יש לציין כי דברים דומים מתועדים אף בヵץ' צפיה ראשוני מאות רס"ר איליה שוורצמן מיום 21.12.16.

מד"ח הפעולה מאות רס"ר אברהם זבדיה עולה כי כשהגיע למקום ובקש את הטלפון הנידים של המשיבים מסalah אבי המשיבים, ומאחמד האח. אחמד אמר שהפלאונים לא נמצאים במקום ולקחו אותם. אמר שלא יודע מי לקח. התקשר לאחד המספרים ונשמעו צלצול מתיק קטן שחזור מתחת לשולחן וגם המספר השני צלצל מתוך ביקשו שיוציאו את הפלאונים מהתיק אבל סאלח סירב ואמר שהוא תיק שלו וניד של העבודה שלולחה של העסק מגיעה אליו. משהודיעו לسؤالו שהוא מעוכב הוא לקח את התיק והכניסו לחדר פנימי יחד עם אחמד חסמו את כניסה השוטר לחדר וסאלח דחף אותו החוצה. בהמשך סאלח הוציא את התיק וניסה לצאת מחוץ למושד, השוטר ניסה לנקחת ממנו את התיק וכשהצליח להחזיק בידית הנשיאה- סאלח משך חזק, והידית נתלשה. הוא העביר את התיק לאחמד שברח החוצה עם התיק.

מד"ח הפעולה של רס"ר אל' צרטקוב, רס"ל חיים שושה, רס"ר אברהם זבדיה ורס"מ ירדן אפגן עולה כי הגיעו למקום למתת לתפוס את מצלמות האבטחה בעסק, והמשיבים אמרו שהם בעלי המקום, וכי אין להם מערכת הקלטה הייתה או שהיא למשטרת הקיימות אין מקליות. לאחר מכן הוצאות החל לחפש במקום ומצא את מערכת ההקלטה בתוך התקירה של המשרד כשהיא עדין פעלת.

מתמלול ההודעה למועד 100 של המשטרה מאות אשת המתلون עולה כי מדובר על כך שהמתلون שטף רכב לאנשים שהאישמו אותו בגנבת כסף מהרכב, ולאחר שהכחיש- סגרו אותו בחדר, הכו אותו, ומחזיקים בו ודורשים ממנו 30 אלף ל". האירוע ב"שיטוף בגין".

המודדנית אומרת לה כי היא בלחץ, צעקה ולא נותנת לה לעוזר לה.

עוד מודיעה למודדנית כי השותף של המתلون התקשר אליה ואמר לה על מה שקרה, אבל ביקש ממנו לא להגיד שהוא אמר לה.

לאחר מכן מתקשרת שוב ונשמעת אומרת למודדנית כי בנה כעס שהתקשרה למשטרה ופוחדת שיעשו לו יותר גרווע ויהרגו אותו. אומרת לה שלא תבכה.

7.a.3. תיעוד חבלות המתلون

מתעוזות רפואיות של המתלון מיום 20.12.16 עולה כי פנה לאחר שקיבל מכות בכל הגוף, מאז הטרומה בחרדות ובפחד. מתאר כי קיבל מכות רבים. עם חבלת פנים וראש.

בנוסף, המתלון קיבל אישור לימי מחלת בין תאריכים 16.12.20-27.12.16.

כמו כן בתייק **קיימות תמונות של חבלות** המתלון על פניו וגופו של המתלון מיום 16.12.19 במוותנו, עורפו וסביבתו עיניו.

8. דין ומסקנות

יש לציין כי בחינת חומר החקירה מעלה גרסה קוהרנטית מצד המתלון באופן העולה בקנה אחד עם המתואר בכתב האישום ועם יתר הראיות בתיק - באופן המקיים תשתיית ראייתית מספקת בסיס>basis **הבקשה שבפני.**

בשלב זה לא נבחנת מהימנותם של העדים וכל טענה הנוגעת לכך, כמו גם למחדלי חקירה - ראוי כי תידן עם שמיית התקיק העיקרי.

בעודתו מתאר המתלון כי המשיבים הכניסו אותו לחדר, נעלאו אותו, ובכך כלאו אותו במקום ללא יכולת יצאתו, הכו אותו, לעיתים ביחד ולעיתים בנפרד, הורו לו להתפשט על מנת לוודא כי הכסף לא על גופו, ואיממו עליו כי אם לא ישלם סך של 6,000 ₪ - החזר הלואאה והסקום שנגנבו לפי הטענה מהליך הבדיקות. שולם על קר בגופו ובחיו.

עדות זו נתמכת בדבריו של המתלון לבנו ולאשתו, כפי שmobait בעדותם של השניים, אף בעודתו של אלכס חברו לעובודה שמעיד כי שמע צעקות מהחדר, ובמהלך האירוע בעת שדלת החדר הייתה פתוחה לזמן קצר- ראה את המתלון על הרצפה, מדם וחובל, וזה ביקש ממנו ברוטט להזעיק משטרת.

עדותו זו של אלכס נתמכת בגרסתה של ט, אשת המתלון, במשטרת ואף בדבריה למועד 100 המשטרתי. בנוסף, גרסתו של אלכס מקבלת חיזוק בדו"ח הצפיה של מצלמת האבטחה שתעדעה את הכניסה לחדר, בה נראה אלכס בשלב מסוים כשהוא מסתכל לתוכו החדר בעוד המתלון בו, ומשוחח עמו.

עדות המתלון נתמכת אף בטעוד החבלות על גופו בתמונות, והמסמכים הרפואיים, בסמוך לאחר האירוע, כמו גם עדותם של הבן אלכס וט אודות החבלות שראו על גופו מיד לאחר האירוע, בנגדם גמור לגרסת המשיבים לפיה מדובר בחבלות ישנות שהיו על פניו וגופו של המתלון כבר באותו בוקר בהגיעו לעובדה.

גרסת המתלון נתמכת בסרטונים מצצלמות האבטחה שבמქם, מהם עולה כפי שמסר- כי נלקח לחדר ע"י

המשיבים, הדלת גנעה באמצעות איזיקונים באופן שלא אפשר לו לצאת ממנה, אלא רק בעבר שעתים, וכי כל פעם נראה מי מהמשיבים נכנס לחדר ו יצא.

גם במהלך האירוע כיווץ פעם אחת לשוטף פניו - הוא מלאה במשפט 1 שלא משמענו, ולבסוף אוחז בידו ומכוינו חזרה לחדר.

גם לאחר שהמתلون יוציא לבסוף - הוא נראה חבול ומכופף, ואוחז בצלעותיו.

מנגד ניצבת גרסתם הפתלולה ובها סתיות רבות של המשיבים, ובני משפטיהם.

יש לציין כי חרף טענות בא כוחם במהלך הדיון, מעודותם לא עולה כל טענה בדבר הcatsו של המתلون ע"י הבודאים, ואפשרות זו אף לא מתיחסת כל עם הנראה בסרטוני האבטחה.

למעט נוכחותו של נהג הג'יפ בדקות הראשונות של האירוע, בעוד המתلون נמצא משרד, אין לו ו/או למי מטעמו כל זכר בהמשך האירוע.

בחינת עדותם של המשיבים מעלה כי שניהם מודים במפורש כי הורו למתلون להתפשט על מנת לחפש את הכסף על גופו, וכי הורו לו להזעיק את בנו עם סכום הכסף הנ"ל על אתר, באופן חזק את גרסת המתلون.

לਮותר לציין כי בחינת גרסאותיהם הנ"ל של המשיבים (ובני משפטיהם) מעלה סתירות רבות ביניהם, ובכלל זה - הסיבה בעיטה שה המתلون בתוך החדר, העובדה לפיה החיזיר באירוע הלואאה ע"ס 1,000 ל"ש שלקח משיב 2, השאלה האם המתلون השתולל במהלך האירוע אם לאו, הסיבה בעיטה לא מסרו את המצלמותabetaha למשטרה, וכו"ב.

כן, **משיב 1** מכחיש את הטענה "עווזי" כלפי למרות **משיב 2** מעיד כי זהו כינוי של משיב 1, **משיב 1** מעיד כי אחראי על העובדים בשטיפה ביחד עם משיב 2 למרות **משיב 2** מכחיש כי עובד עמו בשטיפה אלא בפירוק ומירה של רכבים, **משיב 1** שולל כמה פעמים שה המתلون השתולל בחדר ומיד "למה שיעשה בלגן, הוא רק היה שיכור" (שי' 92-89) בעוד **משיב 2** מעיד במפורש כי המתلون השתולל אחרי הגניבה, צעק וקילל ברוסית.

בנוסף, בניגוד **למשיב 1** שמעיד כי המתلون החיזיר הלואאה באירוע ע"ס 1,000 ל"ש הרי **משיב 2** מכחיש כי ביקש מה המתلون שיחזר לו הלואאה של 1,000 ל"ש, וטעון שהואיד לו את החזר ההלוואה מהמשטרת, **משיב 2** טוען כי אמר לשוטרים שאין מצלמות כי הן כבר היו תפוסות ע"י המשטרת והשוטרים לא ביקשו את המצלמות הספציפיות האלה בעוד **משיב 1** טוען כי לא מסרו את המצלמות כיון שבנו של המתلون ביקש שלא יראו את הסרטונים למשטרה.

במקום אחר, **משיב 1** טוען המתلون עבד בתוך החדר בהתאם לנראה מצלמה 14 ואילו **משיב 2** טוען כי הוחזק בחדר כיון שנעשה ברור לגבי הכסף החסר.

טיар עוד, גיסם של המשפטים, סותר אף הוא בעדותו את גרסת המשפטים בנקודות רבות ואות מכלול הראיות בתיק.

כך, מעיד כי משיב 2 מנהל את עסק השטיפה וכי משיב 1 לא עובד שם- בנגדו לגרסתו של משיב 1 הנ"ל, הוא מכחיש שכלאו את המטלון בחדר חרף סרטון שמרתא במפורש אחרת וחurf העובדה כי טוען שלא יודע אם המטלון יכול היה ליצאת וללכט ממשם, טוען כי המטלון היה חצי שעה בחדר- בעוד שהסרטונים מצבאים על שעתיים בהן שהה בחדר.

עוד מנסה להכחיש כי שמר על דלת החדר מבוחץ- כשבועמת עם הסרטון מראה כי שומר על הדלת, טוען כי "ニקה" באופן שאינו מתישב עם הסרטון, ואף אינו יודע "להסביר" את החבלות על גופו של המטלון.

יתרה מכך, טיар מודה בעדותו כי נעל את הדלת של החדר מבוחץ באמצעות איזיקן או חוט ברזל כשהמטلون החל להשתולל.

גרסה זו לא רק שסותרת את טענתם של המשפטים לפיה בשום שלב הדלת לא ננעלה, והמטلون לא נכלא בפנים, אלא אף סותרת את גרסתו של משיב 1 לפיה המטלון לא השתולל כלל בשום שלב.

עדותו של אחמד, אחיהם של המשפטים, אף היא גרסה רועעה ושיקנית, שעה שמתהמק מלענות אם שמר על דלת החדר וטען כי "אולי מנע ממשהו אחר להכנס לחדר ואולי לא, לא יודע", ואף מתהמק לאורך כל עדות מהסביר لأن מובילות דלתות החדרים הנראות הסרטון האבטחה בעסק, למרות שעבד במקום כשתיים- שלוש.

יש לציין כי אף התנהוגותם של המשפטים והמעורבים האחרים לאחר האירוע- משמשת אף היא חלק בכבד מהתשתיית הראיתית הלכוארית בתיק.

מהחומר החקירה עולה כי לאחר האירוע- נiso סאלח, אביו המשפטים, ואחמד אחיהם, להעלים את מכשירי הטלפון הנייד של המשפטים שנשארו בעסק.

מדו"חות פועלה של השוטרים כנ"ל עולה כי בתחילת שיקרו סאלח ואחמד באומרים כי הנידים אינם בנמצא, וכשהלאו צלצלו מtower התקיק בחדר כשהשוטרים התקשרו אליהם- סירב סאלח למסור אותם, ועשה (ביחד עם אחמד) כל שלאל ידו על מנת להבריח את התקיק עם המכשירים מהמקום, ובכלל זה- לדוחף את השוטרים, למנוע כניסה לחדר, ולתת לאחמד את התקיק על מנת שיברוח עימם מהמקום.

יש לציין כי بعد שסאלח מודה בחקירהו כי סירב לתת את המכשירים וכי שיקר לשוטרים, וכן מודה כי אחמד לקח את התקיק וברח איתו החוצה, אחמד חזר ומשקר אף בגרסה זו, מיתמם בחקירתו, טוען כי האירוע "לא זכור לו" ומתחמק ממתן תשובה בחקירה, כפי שעשה כנ"ל בכל הנוגע לשאלות בנוגע לסרטון מצלמות האבטחה.

זאת ועוד, שקרי המשיבים בכל הנוגע למסירת מצלמות האבטחה במקומן אף הם מעידים על חוסר אמיןותם, שעה שתחילה מסרו כי המצלמות כבר נתפסו ע"י המשטרה, לאחר מכן טענו כי המצלמות במקומן אין מצלמות, ורק משהתקשו השוטרים וערכו חיפוש במקום- נתפסו המצלמות והסרטונים, המשמשים בראיות מהותיות ביותר בתייך.

לבסוף, בולט חוסר הגיונה הפנימי של גרסת המשיבים.

כך, משיב 1 אינו יודע להסביר את ההגיוון בכך שלמרות שהמתלונן גנב לטענתו אלף שקלים מלוקחות, ובנו ביקש שלא יראו את סרטוני האבטחה למשטרה- ביכר המתלונן לגשת מיד למשטרה ולהגיש נגדם תלונה.

באותה מידה, משיב 1 אינו יודע להסביר מדוע היה צריך בהזעקתו של בנו על מנת לשלם את הגניבה, אם המתלונן גנב את הכסף- והסכם מצוי אצלם בעת האירוע.

בכל הנוגע לדוח השיחה בין החוקר הפרטי לאלכס-

טכנית- ככל שראיה זו תשמש במהלך המשפט הרי שעיל הסגנון להוכיח קבילותה כנדרש, אך שבשלב זה טיבה אינה ברורה- מיהו אותו חוקר פרטי, האם מדובר בתמלול אותנטי שמשקף את השיחה, האם הדבר הוא אכן אלכס, האם הקלהת השיחה עומדת ב מבחני הקבילות, וכו'ב.

מהותית- אף עיון בתוכנה של השיחה בין ה"חוקר" לאלכס" אינו מעלה ואין מورد לענייננו, הוайл ולפיה טען אלכס כי המתלונן מסר במשטרה כי הבדיקות הכו אותו- באופן שלאור כל המפורט לעיל נזכר כי אינו נכון, וכשנשאל מדוע אם כן נעצרו המשיבים הייתה תשובהו "בגלל המצלמות.. אני לא יודע מה הולך" (עמ' 2).

בנסיבות אלה, לא זו בלבד ששיחה זו אינה משנה הוайл וממילא רואים בסרטוני האבטחה המתעדים את האירוע את אופן ההתרחשויות, ואת העדרותם של בדואים מהמקום, אלא שלא מן הנמנע כי אלכס בשל פחדו מהמשיבים- לא מיהר ליחס להם אשמה, לא כל שכן בשיחה טלפוןונית עם אדם עולם כשותפות שיחת הטלפון עמו כלל אין ברורות.

בנסיבות אלה, קיימת תשתיית ראייתית לכאורה וモצתה בעניינים של המשיבים, ואף למעלה מזו, כאשר בעובדה לפיה הודה המתלונן בחקרתו השנייה כי אכן לקח 20 ₪ מן הגיב אותו שטף כדי להחליש תשתיית ראייתית זו.

מחדי החקירה עליהם הצבע ב"כ המשיבים ידונו בשלב שמייעת העדויות בתיק העיקרי - ואין בהם, בשלב זה, לכרטס או להחליש את מארג הראיות לכאורה.

עלות מעצר ושחרור לחלופה

.9

בunningים של המשיבים קיימות מספר עילות מעוצר.

ראשית, עלית מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") הוואיל ועסוקין בעבירות אלימות חמורה ואכזרית שבוצעה תוך שימוש בנשק קר.

התנהלותם של המשיבים כפי שעולה מוחומר החוקה ומניסיבות כתוב האישום מעידה אודות התנהלות עברינית של ממש, מקום בו עשו דין לעצםם, כלאו והכו את המתalon, והפיעלו מערך של איומים, אלימות ולחץ שמטרתו להטיל אימה- הן על המתalon והן על בני משפחתו.

די בתגובהם של בנו של המתalon ואשת המתalon -בעודותם במשטרה ובוואודה למועד 100, כדי להעיד על הלחץ הרבה בו היו שרויים, על פחdem הרוב מהמשיבים, גם לאחר האירוע.

די לה בעובדה לפיה מיהר בנו של המתalon לחזור לעסוק ולשלם למשיבים סך של 5,000 ₪, שעה שהמתalon כבר נמצא בתחנת המשטרה (!), כדי להעיד על פחד זה.

מהתעודות הרפואיות של המתalon ועדותה שט עולה כי חווה טראומה, התקשה לשון והתנאג כמי שאחז אימה ימים רבים לאחר האירוע.

בנסיבות אלה, מキינה התנהלותם של המשיבים אף עלית מעוצר של מסוכנות לביטחון הציבור כולם, כמו גם לביטחונם האישי של המתalon ובני משפחתו בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

יתרה מכך, התנהלותם הנ"ל של המשיבים ובני משפחתם מיד לאחר האירוע, בכל הנוגע לסייעם למסור מצלמות אבטחה ומכשירי טלפון ניידים, וניסיונות לשקר לגבי קיומם של אלו- מעמידים באופן חד ממשיעי על סכנת משאית לשיבוש הליכים בתיק זה, ובכל זה- להשפעה על עדים מקום בו כאמור אינם בוחלים בהטלת אימה ופחד סבירם, בהתאם לסעיף 21(א)(א) לחוק המעצרים.

יש לציין כי מסוכנותם של המשיבים מקבלת משנה תוקף מקום בו לשניםיהם עבר פלילי בתחום האלימות כאשר **למשיב 1**- הרשעה קודמת לשנת 2011 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כליאת שוווא והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, **ולמשיב 2**- חמיש הרשעות קודמות (cashachrona לשנת 2012) בין היתר בגין עבירות איומים, תקיפה סתם, גנבה, תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר.

הgam שחוק המעצרים מלמד כי יש לבחון אפשרות להשגת מטרת המעצר באמצעות שפיגעתו בחירותו של הנאשם הינה פחוותה, הרי שההלהכה הפסקה מורה כי מקום בו מדובר במסוכנות לגבי התרשם ביום"ש כי אינה ניתנת לאוון ע"י כל חלופה, אין חובה לבוננה, אף באמצעות קבלת תסקירות ומעוצר.

בבש"פ 3170/09 **יצחק ממן נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 7.5.09) קבע כב' הש' ג'ובראן לעניין זה
(ההדגשות שלי - נ.ב.)-

"אכן, על בית המשפט לבחון כמצותו של סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בכל מקרה ומיוחד, האם ניתן להשיג את מטרת המעצר גם בדרך הפגיעה פחות בחירותו של הנאשם. ואולם, אין משמעות של חובה זו, כי ניתן להשיב על שאלת החלופה רק לאחר קבלת המלצות تسקיר המבחן. בית משפט זה קבע פעמים רבות, כי עוצמת מסוכנות גבוהה ומוחחת עשויה ליתר את הצורך בבחינת חלופות מעצר קוונקרטיות על ידי שירות המבחן (ראו בש"פ 9284/08 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.11.2008); בש"פ 2931/06 גבאי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.4.2006)). רק באם יגיע בית המשפט למסקנה, כי ניתן להטיר את מסוכנותו של הנאשם על ידי חלופת מעצר כלשהו, יהיה טעם לבחון את מידת התאמתן של חלופות המעצר המוצעות (בש"פ 5543/06 ابو חוץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.7.2006); בש"פ 9447/04 זвидאת נ' מדינת ישראל (4.2.11.2004)). לנוכח הנסיבות המתוארות לעיל, המסקנה, כי יש להוותיר את העורר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, מתגבשת גם בלא שייערך תסקير מבנן בעניינו של העורר".

בנסיבות אלה, נכון המפורט, מדובר במסוכנות אינהרנטית וגובהה מאוד מצד המשיבים לפיה לא יכולה להיות כל חלופה /או תנאים שהייה בהם כדי להפחית מסוכנות זו, לא כל שcn לאינה, קל וחומר נכון העובדה כי בני משפחה רבים מעורבים בעבירות דן- אם בעת האירוע ואם לאחריו.

על כן אני סבורה כי בנסיבות אלה, אין מקום לבחון אפשרות שחרורם החלופה בשלב זה.

10. **לאור כל האמור, דין הבקשה להתקבל, והריני מורה על מעיצרם של משפטיים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.**

ניתנה והודעה היום י' שבט תשע"ז, 06/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת